

ஓம்

தத் சத்.

ஸ்ரீ ரமண சற்குருவே நம:

ஸ்ரீ ரமணானுன்மணி மாவஸ

இது

செஞ்சிதாலாகா ஆனந்தர்

அ. நடேசமுதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

ஆ ல ம் பூ ண் டி.

ஸ்ரீமான், அகவத்த நாராயணசெட்டியார்

அவர்களால்.

விழுப்புரம்

ஹனுமான் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

F

தூதர் கருள்.

ஸ்ரீ ரமண சற்குருவே நம:

ஸ்ரீ ரமணகுன்மணி மாவல

இது

செஞ்சிதா லாகா ஆளுங்கூர்

அ. தடேசமுதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்ட ⑥

அலம்புண்ணிய

ஸ்ரீமான், அகவத்த நாராயணசெட்டியார்

ஆவர்களால்.

விழுப்புரம்

ஹனுமான் அச்சியந்திரசா

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்தர் செய்தது.

1295.

[22] 0-2-0.

ஸ்ரீரமணபரமாத்மனே நம:

ஸ்ரீ ரமண ஞன்மணிமாவல.

முகவுரை.

“மூர்த்தி தலந் தீர்த்த முறையாற் றெடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே ”

என்கிற, கருணையங்கடலான, நந்தாயுமான சுவாமிகளின் நிருவாக்கியத்திற் கிலக்காய், இதுகாறும் வெவ்வேறு கால, தேச, குலங்களிற்றேன்றி, விளங்கியோ ரரிதிலுமரிதாய் மிகச்சிலரே. எனினும் தற்போது வையக முற்றுமே ஏககாலத்தில் ஸ்ரீ மெய்ஞ்ஞான தேசிகன் நிருவருளாலாம் பேற்றினையடைதற்கான வுன்னத நிலையிலுள்ளதெனவும், ஆகவே அனைவருங் கண்டியுமாறு அறிவே வோருருவடைந்தாற்போலுந் திருவண்ணாமலையின் கண்சற்குரு மூர்த்தமாய்த்திகழும் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி யவர்களின் யதார்த்தஸ்வரூபத்தையும், அவதார மகிமைபினையும் அறியா ரொருவருமிராரென்னுந் துணிபுபற்றி அப்புண்ணிய புருஷரின் நிருவவதாரசரிதத்தையோ, மஹான்மியங்கனையோ இங்கொன்றுங் கூறுது விட்டனன்.

இந்நூலாசிரியர் செஞ்சிமாநகரையடுத்த ஆனங்கூரில் செங்குந்தமாபிற் பிறந்தவரும், உபாத்திமைத்தொழிலை மேற்கொண்ட காரணமாக தற்போது அனந்தபுரத்தில் வசிப்பவரும், ஷட மகரிஷியவர்களின் நிருவருட் பிரசாதம் பெற்றவரும், எனதாப்தருமாவர்.

செய்யுட்களிற் சிறந்தனவான வெண்பா, கட்டளைக்கவித்துறை, விருத்தம், ஆசிரியப்பா வென்னும் நான்கு மணிகளைக் கொண்டு சற்குரு தோத்திரம், அனுக்விரகத்தி னிமித்தமான விண்ணப்பங்க ளென்னு முறையி லமைத்த காரணமாக ஸ்ரீரமண ஞன்மணிமாலை என்னுந் திருநாமம் பூண்ட இவ்வரும் பிரபந்தத்தைக் கண்ணுற்றதின் பயனென அடியேனுக்குற்ற பேராந்தமானது ஏனையோருக்கும் சித்திக்கவேண்டி இந்நூலை, அன்பர்களில்லந்தோறுங் கடிதடைந்து ஆனந்தக்கடலிற் படிவிக்குமாறு, அச்சவாகனத் தேற்ற முன்வந்தே நென்பது சத்தியம்.

இங்ஙனம்,

அனந்தபுரம் }
5-4-25.

அடியார்க்கடியேன்,
அசுவத்த நாராயண சேட்டியார்.

ஆம்

தத் சத்

ஸ்ரீரமண சற்குருவே நம:

ஸ்ரீ ரமண னான்மணிமாலை

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

கலி விருத்தம்.

திருவ னாமலை மேவுமொர் தேசிக
 னுருவ மாம்ரம னாந்த னெண்பதம்
 மருவி நான்மணி மாலையொன் றோதநற்
 குருவி நாயகன் றுட்சிரங் கொள்ளுவாம்.

அருஞ்சலேஸ்வரர் உண்ணாமூலையம்மன் துசி.

கொச்சகக்கலிப்பா.

சீரோங்கு மருணையுறை திருரமண தேசிகற்கோ
 ரேரோங்கு தமிழ்மலை சாற்றிமிக வேத்திடவே
 காரோங்கு மேனியனுங் கஞ்சனுந்தா னறியானே
 நாரோங்கு னாமூலையே நல்கிடுவீ ருமதருளே.

து ல்.

வெண்பா.

திருவார் தவத்தாற் செறிந்திலகுந் துய்ய
 அருவார் ரமண! நின் னன்ற—குருவா
 ரருளெய்த வேண்டி யடிவாழ்த்து மென்றன்
 மருளெய்து முள்ளத்தே மன்னு.

1.

கட்டளைக் கலித்துறை.

மன்னுயிர் முற்றும் மருட்சற்று மில்நின் மனத்திடையிற்
 றன்னுயிர் நேரே கருதிடு மோர்நற் றகைநிறைந்தே
 யென்னுயிர் தானு யெனையோம்பு வோனா மெழில்ரமண!
 நின்னுயர் வாரடி யானேத் திடவரு ணித்தமுமே.

2.

எழுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

நித்தனி னின்னை யயலெனச் சற்றும்
நினைத் திடா தொன்றெனத் தேரும்
பத்தரெம் மரபோ ராயினு மவந்ந்
பதமல ரென்சரந் திகழுஞ்
சுத்தரென் றுரைத்த வாக்கடற் படியுஞ்
சூதரோ டறிவிலா மாந்தர்
மொத்தமுந் துருப்பென் றெண்ணுவேன் ரமண
முனிவனே நிகரில்சத் தியனே.

3.

ஆசிரியப்பா.

சத்தொடு சித்துஞ் சகனமு மாமோர்
வத்துவா யருணை மன்னியி லகுவோய்!
மறைமுடி யொளியான் மகிதலத் துயிர்தங்
கறையற வாற்றுமோர் கருமமேற் கொண்டோய்!
ஆமையின் செயல்போ லைந்தினை யடக்கித்
திமையற் றொளிநுஞ் சிரிய தவத்தோய்!
கிடைத்தகி லுவந்தே கிட்டிடு மன்பரைக்
கடைக்கணித் தளிக்குங் கருணையங் கடலே!
அமணரை யழித்ததொல் லந்தண னமிசமாம்
ரமண! நின் றெண்ட னிரவெலாந் திரே.

4.

வெண்பா.

தீரமை யாற்றுந் திருடர்க்கு மன்றவிநீர்
நாரார்ந்து மாரமண! நல்கியநீ—சீரார்நின்
ருட்போற்று மேழைக்குன் றண்ணருள்பா விக்காது
நாட்போக் குவதென் னவில்.

5.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நவிரத் துநின்ற ளியான்பெறும் பேற்றினை நல்கிமனங்
குவிபச் செயினின் றிருவருட் சீருங் குறைவுறுமோ
புவிபிற் றவத்த ரனைவரும் போற்றும் புனித! அருட்
சுவியர்க் கரசாய்த் திகழும் ரமண! வென் றற்பரனே.

6.

அறுசீர்விருத்தம்.

பரமேட்டி விதித்தலுத்தான் பார்தாம னளித்தலுத்தான்
பரசு பாணி

வருக. ற்றாய் துடைத்தலுத்தா னெண்பாணன் கிலக்கவுயிர்
 வருக்கக் தென்னை
 கருவீட்டி வினிதுழைபா நிலையுறவெண் டமிழக்கவிபாற்
 கதறு மெற்குன்
 றிரநாட்டை யளித்திடின்சீர் நனிமலியும் ரமணனின்
 றிருவ டிக்கே.

7.

ஆசிரியப்பா.

திரியம் பகனருட் சீர்மலிந் திலகுநின்
 விரிமலர்த் தாட்களை விழைந்தென் சிரமது
 பரவவுங் கண்களுன் பாங்குரு நோக்கவுஞ்
 சிரவமி ரண்டுமுன் றிருப்புக ழாரவும்
 வாயதுன் சீர்த்தியை வாழ்த்தவுங் கரங்க
 டியவீ கொடுத்தாட் டேவிபூ சிக்கவும்
 பதங்க ளிரண்டும் பரமனே நின்னை
 நிதவலம் வரவும் நியமித் தேழைபா
 லந்தக னென்று மணுகா தருளி
 யெந்தையே! ரமண! வெனைத்திருத் துவையே.

8.

வெண்பா.

அவைதிகள்வி சிட்டாத் துவைதிக ளோடத்
 துவைதிகண்மற் றெச்சமயத் தோரும்—நவைதருமோர்
 பேதகமி லாதனுகிப் பேணித் துதிரமணு
 பேதமைய கற்றியெனைப் பேண்.

9.

கட்டளைக்கவித்துறை.

பேணுந் திருமண் மகளீரெ னும்பெரும் பேய்வசமாய்
 காணும் புலியிடை யான்படுந் துன்போ கணக்கில் அவை
 நாணும் படிசெய்து நின்னன்பர் தங்குழா நண்ணிமிக
 மாணுந் திரமரு ளெந்தாய் ரமண! நன் மாதவனே

10.

கவிவிருத்தம்.

மாதர் தங்கண் மயற்கட லாழ்ந்துமெய்ப்
 போத மற்றவிப் புன்மதி யேனின் பொற்
 பாத மென்றும் பணியச்செய் தேயரு
 ளேத மில்லாம னாவெழி ளின்பமே.

11.

ஆசிரியப்பா.

எழிலியை நிகர்த்த விகையுற் றுயர்திருச்
 சுழியுறை யறவோன் சுந்தரன் சுதனே.
 அழியாப் புகழோ டருணையி லார்ந்தே
 விழியா னன்னிலை விளக்குமெய்ச் சுடரே.
 சங்கர னமிசச் சங்கரன் மொழிந்த
 துங்கலி வேகச் சூடா மணியொடு
 தக்கநால் வர்க்குத் தனிப்பொரு ளோதுந்
 தக்கினு ழுர்த்தி தன்றுதி தனையும்
 ஆரியத் திலிருந் தரியதென் மொழியிற்
 சீரிய வசனமுஞ் செய்யுளு மாய்ச்செய்
 தெத்திசை யோர்களு மினிதுணர்ந் தேமெய்ப்
 பத்திசெய் துயர்திடப் பரிவுட னளித்தோய்.
 தரணியில் ஞானத் தருவாய் தழைத்தநற்
 கருணையா லெவர்க்குங் கதியருள் ரமணப்
 பேர்தவக் கொழுந்தே பேசரு மறிவாஞ்
 சீர்தரு நிற்பதஞ் சென்னியார்த் துவையே.

12.

வெண்பா.

துவிதச் சுகமொடுஞ் சொல்லரும் வானார்
 விவிதப் பதங்களும் வேண்டேன்—புனியிலெந்
 கெத்தனைசென் மம்வரினு மீவாய் ரமணுநின்
 னுத்தமதா ளன்பையெனக் குள்

13.

கட்டளைக்கவித்துறை.

உள்ள வரையுண் டுடுத்துமின் னாரோ நிறங்குவதே
 யுள்ளி யறிய வுயர்வாம் பிறிதிவ ணென்றுமிலென்
 றுள்ள முவக்கு மறிவிலார் சன்மமு மோய்ந்திடவோர்
 தெள்ளு தமிழ்திற லோய்ரம னாவருள் சீர்திரனே.

14

கவித்தாழிசை.

திரம்பலிக்கு மற்றுமோரெண் சித்தியோடு புத்தியா
 மரம்பலிக்கு முவர்தங்க ளான்றதான மும்பனல்
 வரம்பலிக்கு மோனநிலையின் மன்னுரமண னற்பதஞ்
 சிரம்பலிக்கு மாயினீது திண்ணமென்ப ரறிஞரே

15.

ஆசிரியப்பா.

அறியா வறிவினை யறிந்தும் புனியிடை
யறியா ரெனவிருந் தறிதூயி லார்ந்தே
அந்நீர் மைத்தனை யளவினின் னருளான்
முந்நீ ருலகுற முயன்றிடு மரசே.
இன்பமே வடிவா யிலகியு மருவாய்
மன்பதை கருக்குண் மன்னிடு முயிரே.
துனியறுத் தளிக்குந் தொல்லரு ணைப்பதி
நனியருட் கொழித்திந் நானிலந் துதிப்பச்
சற்குரு மூர்த்தமாய்த் தானமர்ந் தொளிர்தின்
பொற்புறு மடியையிப் பொல்லேன் பரவியோர்
மாசறு நிலையிடை மன்னிட வருளாய்
தேசறு ரமணநற் சீர்மிகுந் தேவே.

16.

வெண்பா.

தேவர்க்கு மெண்வகைச் சித்திபெற் றார்க்குமொரு
மூவர்க்கு மெட்டா முதலானே—யாவர்க்கு
மன்னையனை யாய்! ரமண வாரியனை சீதமிகு
நின்னருட்கிங் குண்டோ நிகர்.

17.

கட்டளைக்கவித்துறை.

நிகருறும் வெள்ளி மலைபரற் குண்மை நிகழ்த்தியசீர்
குருரு வாயிங் குதித்துயிர் தேற்றிக் குலவிடுமுன்
பகருயர் மாண்பை யறிந்துயி முன்னரும் பத்தர்பதம்
புகருரு மென்போன் றவர்க்கரி தேயிப் புவிமிசையே.

18.

எழுசீர் விருத்தம்.

மிசையொடு மிசையாய் விரவியென் னுண்ணி
மிளிர்ந்திருந் தும்பல வாய
வசையடர்ச் செயலா லெளியனேன் பெரிதும்
வருந்திட லென்றன்முன் வினையோ
இசைமணி நின்றன் றிருவுள நினைக்கி
னிசைந்திடா ததுவுமொன் றுளதோ
நசையொடெற் கருள்வோ ருனையலால் ரமண
நானிலந் தன்னின்மற் றிலரே.

19.

ஆசிரியப்பா.

இல்லறந் துறவற மென்னுமி ரண்டும்
நல்லறி வேர்க்கு நலம்பயப் பனவே
பென்றரு ளியுநான் கெழிலா சிரமத்
தொன்றிடு மெவர்க்கு மொளிதரு வோய்! ஆன்
“றருண சல”மென் டறைந்திங் கழைத்த
வருண சலன்மே லட்டகம் பதிகந்
தகுடஞ் சகமட் சரமண மாலைபென்
வெகுமஞ் சுறுதுதி விளம்பிய புலவோய்!
கருண காணே! கருத்தனே! ரமண!
சரண கதிபெணுந் தமிழனை யாளே.

20.

வெண்பா.

ஆளாகச் செய்தெனநிற் கைம்புலனை மாய்த்தற்காந்
தாளாண்மை மீக்கெற்குத் தந்திடுமோர்—வேளாண்மை
செய்ய்னுனை யார்தடுப்பார் தினனிறை நீயலனே
செய்யரம னாரியனே செப்பு.

21.

கட்டளைக் கலித்துறை.

செப்பமாய்க் கொல்லா மையினன்மையோர்ந்துந் தினம்பலர்க்குச்
செப்பியுந் தாழு னருந்துவ ரெக்கதி சேர்பவரோ
தப்பிதந் தேர்ந்தக் கொலைபுலை முற்றுந் தவிர்த்திடற்காந்
துப்பினை யன்னோர்க் கருட்செய் ரமண சுகவடிவே.

22.

எழுசீர்த்தாழிசை.

வடிதமிழ்த் துணர் தனைதொடுத்த வென்
மாலைபூண் டெளி யேன்பெரும்
மிடிதவிர்த் துய ரின்ப முற்றிட
மேயவான் பொரு ளீசுவாய்
படிமகட் கொரு முகமெனத் திகழ்
பாங்கண மலை மேவிரல்
லடிதனைத் தொழு முலகுயிர்க் கரு
ளாசுவிர மண மூர்த்தியே.

23.

ஆசிரியப்பா.

மூர்த்திக னொருவன் மூர்க்க னாயினும்
வேர்த்திடா தவற்குநன் மேதுறு வதற்காம்

பலசன் மார்க்கப் பழக்கம் ளித்தே
 நலமுறச் செய்தலன் னவனருந் தாலைக்
 குரியதோர் கடனென் றுரைத்தன்மெய் யாயி
 னரியதாய் தந்தை யாசா ரியனெடு
 கடவுளு மாய்நீ கடையேற் கமைந்தும்
 மடமிசூந் துலக வசத்தனா யெளியேன்
 வருந் திடச் செய்யும் வகையென் னருணையிற்
 பொருந்திடும் ரமணப் புகழ்ப்பெயர் முனியே.

24.

வெண்பா.

முனியென்று மென்னகத்தே முற்படலா லுண்டாந்
 துனிகடொகை யோரெண்ணுட் டோன்றா—தினியதனை
 வெல்லற்காஞ் சாந்தமதை மிக்கவளித் தேரமண!
 அல்லற் கனைந்தருளன் பார்ந்து

25.

கட்டளைக்கவித்துறை.

ஆர்கவி சூழிப் புலியிலென் சன்ம மளவில்தாஞ்
 சீர்மலி நின்றா ளலதாமற் றோர் துணை தேடுகிலா
 நீர்மலி நாயேன் பவக்கட னீர்தி நிலவுவணம்
 நார்மலி நின்னருட் செயலாய் ரமணநன் னுபகனே.

26

எண்சீர் விருத்தம்

நாயாயி னுந்தனக்கோர் நன்மை தன்னை
 நல்கியவர்க் கெந்நாளும் நன்றி காட்டும்
 ஓயாது பவக்கடலி லுய்க்கு மின்னார்க்
 குடன்படுமெற் கோர்குணமு முறப்பெற் றில்லேன்
 பேயாகித் திரிந்துலகிற் பெரியர் மாட்டும்
 பிழைபுரிந்தும் நசைக்கடலிற் பெரிதும் முழிகி
 மாயாந்த காரமதின் மயங்கி வாடும்
 மாபாவி யேன்ரமண! வாழ்த லென்றோ ?

27

ஆசிரியப்பா.

வாழ்த்தியு நின்புகழ் வளர்காங் கூப்பித்
 தாழ்த்தியு முடியைநின் றுட்கண் ணெற்றியும்
 வையகத் தோர்பலர் மருளகன் றழிவிலா
 மெய்யகந் தனையே மேவியுய்ந் தாரிருள்
 சூழ்மன முடையேன் துனிக்கட லாழ்ந்தே

பேழ்மிசு நிற்பதம் பேணுத கன்றேன்.
ஏழையேன் வழக்க னியாவும் பொறுத்தே
பிழையே துமிலாப் பெருவாழ் வளிப்பாய்.
தருவள ரருகைவாழ் சற்குரு ரமண!
திருவரு ளெனுமழை தெளித்திடும் வானே.

28.

வெண்பா.

வானவர்தஞ் சீருலகின் மன்னியொளி ரைந்தருநே
ரீனமிலா வாழ்வெவரு மெய்தவருள்—ஞானரம
ணைந்த னே! யருணை யார்ந்திலகு வோய்! எளியேன்
மோனம் பெறப்பார் முகம்.

29.

கட்டளைக் கவித்துறை.

முகமுறித் தென்னை விலக்கினும் நின்றாண் முகிரமிஞ்சும்
சகமுகத் தின்னு மளவிற் பவமெனைச் சார்ந்திடினும்
நிகமுறு நிற்பத மன்றிமற் றென்றுமென் னெஞ்சிலுறு
தகமுவர் தென்னைக் கடைக்கணிப் பாய்ரம னூரியனே.

30.

பன்னிருசீர்த்தாழிசை.

ஆரிய மோதிய புலவர்தமக் கரசெனுங் கணபதி முனிசெய்த
ஆரியவி ரமணநற் கீதையினுள் ளார்ந்தவி ரண்டதின் முன்னி
சீரிய தானச லோகமதைத் திருமுகம் விண்டிரு மைப்பயனைத்
தேர்ந்துல குய்ந்திட வருளியநின் சீராயு ரைக்கவெ னுலாமோ
கூரியர் மட்டும லாதிந்தக் கோதுடை யேனனை யார்திரளுங்
கோதக னின்கழல் பேணிபுகழ் கொண்டுது தித்தரு ளுற்றுயவே
சூரிய மண்டல மட்டுமுயர் தொல்லரு ணைப்பதி மேவிமிகத்
துய்யத வத்தர்த மக்கிறையாய்த் துலங்குமி ரமணனென்
பெயரோனே.

31.

ஆசிரியப்பா.

பெயலென வருளைப் பெய்துயிர் காக்குமு
னியலினை யேவரு மிசைத்திட லரிதே.
பான்மண மாறுப் பருவந் தனின்மிக்
கான்மவி சாரத் தழுந்தின னாகி
முன்றவப் பயனுப் முகரிமை யெளிது
லொன்றிட வறிவா யொளிர்ந்திடு மொளியே.

என்னுள முருகி யிறையுனை யேத்தி
மன்னுமோர் நிலைய மருவிட வருளே.
கண்ணீர் புரளக் கசிந்துனை வாழ்த்தித்
தெண்ணீர் மையினிற் சேர்ந்துபச் செய்யே.
சுரமலிச் சூட ரே! சீர்மறைப் பொருளே!
வரமலி ரமண மாண்புறு வாழ்வே.

32

வெண்பா.

வாழ்நாளெல் லாமருனை மன்னுரம ணன்னுளைத்
தாழ்நாளாய்க் கொண்டித் தரையிலுடல்—விழ்நாளிற்
றென்றிசைக்கோன் னூதுவர்செய் தீமையகன் றேயறிவை
யொன்றியுய் வாய்மனமே யோர்ந்து.

33.

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஒர்ந்துமெய்ஞ் ஞான வடிவாய்த் திகழ்ந்திடு முத்தம்! அன்
பார்ந்துநின் றுள்வேட் டுருகிலா வெற்கின் பருளிபவந்
தீர்ந்துயான் யானாய் விளங்குமோர் சீருறச் செய்குவையோ
சார்ந்தவர்க் கன்னை யனையாய்! ரமண! வென் சற்குருவே 34.

அறுசீர் விருத்தம்.

குருமைசேர் நின்னோக் கென்பாற் குலவவு மறைக ளோது
மிருமையின் பயன்பெ றற்கா மெழிலறம் புரிய வும்பா
னொருமையாய் நின்னை வாழ்த்தி யுயுந்தா முறவு மெற்கா
மருமைசேர் திருநா ளென்றோ? அருணைவாழ் ரமணதேவே.

ஆசிரியப்பா.

தேவதா மரையொடு தேவசங் குறினு
மாவல றுவென் னாசுறு நெஞ்சின்
யார்ந்துநல் லருளா லகப்பகை யாறினைப்
பேர்ந்திடச் செய்துபின் பேசவு முன்னவு
மாகா வறிவெனு மருஞ்சுட ரேற்றிப்
போகா விருளினைப் போக்குவா யலது
நால்வகை யோனியி னான்கொடு மூன்றி
னல்வரும் பிறவிக ணைநிலந் தனிவெற்
கெத்தனை வரினு மென்னுளத் தென்று
மத்தனை நிற்பத மகலா திருத்துவை.
எளியே னிரக்குமிவ் விருவரங் களிலொன்
தளியொடும் ரமண! அருளுவை யின்றே.

36.

வெண்பா.

இன்றாயி னின்கருணை யேழைக்குய் வில்ஞான
வென்ற யிலகு மெழில்மணை—நின்றாள்
சரணடைந் தார்க்குமஞர் சாந்தியிலே யென்றாற்
றாணியில்மற் றோர்கதியென் சாற்று.

37.

கட்டளைக் கவித்துறை.

சாற்றற் கரிதான பேரின்ப வீட்டினைச் சாருதற்காம்
ஆற்றற் கருநோன் புஞற்றிழுந் னிற்கா தலைந் துலகந்
தூற்றற் குரியபல் வல்வினை செய்யுமென் றுன்மனதைத்
தேற்றற் குனக்கோ ரரிதோ ரமணநற் றேசிகளே.

38.

எழுசீர் விருத்தம்.

தேசவிர் சோண மாமலை யதனைத் தேடியுற் றருணனி கொழிக்கும்
மாசுறும் ரமணன் டக்களைப் பரவன் மன்னியப் பதியிடைத்திகழும்
நசனைப் பத்தி யொடுநறும் பூக்கொண் டேத்துதற் கொக்குமென்
றோர்ந்தே
பாசனோ யகல வுள்ளமே யன்னோன் பதநிதம் போற்றிசெய்
குவையே. 39.

ஆசிரியப்பா

செய்யதெய் வாணையும் வள்ளியுஞ் சேவலுந்
துய்யமா தவர்க்குந் துனிசெயுந் தீயரை
யழிக்குநல் வேலொடு மழகுறு தோகையு
மொழித்தூந் திருமுக மாறொடு மொளிகேர்
ஆற்றிந் கண்களு மடியார் வருந்திக்
கூறிடு முறைகளைக் கொண்டருள் செயற்காம்
பன்னிரு செவியுமுந் நான்கரும் பாணிகள்
தன்னையுங் கரந்தே தமிழனை யாட்கொளத்
திருவரு டன்னையே சீர்மிக வுறமோர்
குருவுரு வாய்ப்பூண் டருந்தவ ருறைதிருச்
சுழிதனி லுதித்தூந் சோணையுந் தேயுயும்
வழியெனக் குணர்த்திய மட்டிலா நின்னருட்
கொருமா றுளதோ வொப்பிலா ரமணசத்
குருபர வாழ்வே குணமிகுந் திருவே.

40.

வாழ்த்து.

கவிவிருத்தம்.

வாழி சீரரு ணைப்பதி மாமலை
வாழி யத்தல மன்னா னோடுமை
வாழி தூரம னூரியன் மாணருள்
வாழி யன்பரும் வாழ்த்துமிந் தூலரோ.

ஸ்ரீ ரமணபகவான் சேவடி வாழ்க.

ஸ்ரீ ரமணரப்பணம்.

அரும்பதவுரை

பாட்டு.

வரி

1	1	குரு-பெருமை.
5	1	தீரமை-துன்பம், அவி-சாதம்.
6	1	நவிரம்-தலை.
6	4	சனியர்-பலசாலிகள்
8	6	வீ-புஷ்பம்.
12	1	எழிவி-மேகம்.
18	1	நிகர்-ஒளி.
19	1	மிசை-உணர்வு.
21	2	தாளரண்மை-உணக்கம்.
„	„	வேளரண்மை-உதவி.
22	1	செப்பம்-செவ்வை.
23	1	வடி-தமிழ்-தெளிதமிழ்.
24	1	மூர்த்திகள்-மகன்.
29	1	ஐந்தரு-கற்பகமுதலிய ஐந்து தருக்கள்.
30	1	முகிரம்-அன்பு.
„	3	நிகம்-பிரகாசம்.
32	1	பெயல்-மழை.
„	5	முகரிமை-மெய்ஞானம்.
35	1	குருமை-மாட்சிமை.
36	1	தேவதாமரை-பதுமநிதி.
„	„	தேவசங்கு-சங்கநிதி.
37	2	என்று-சூரியன்.
„	3	அஞர்-துக்கம்.

ஸ்ரீ ரமணஞன்மணிமலை முற்றுப்பெற்றது.

சுபம்.

வினம்பரம்:

இத் தூலாசிரியராலியற்றப் பெற்றவை:—

(1) ஸ்ரீரமண தோத்திரமஞ்சரி
இரண்டாவது பதிப்பு (செக்கிரம்
வெளிவரும்)	}	சில 0—5—
(2) ஸ்ரீரமணனந்தாதி (செக்கிரம் வெளி
வரும்)	}	0—2—
(3) ஸ்ரீரமணஞன்மணிமாலை	.	0—2—
(4) ஸ்ரீ அகத்தியர் திருப்பதிகம்	.	0—0—

சிலாசம்:—

க. அ. இராமசாமி செட்டியார்

ஸ்ரீரமணனந்த புத்தகாலயத்தின்

காரியதரிசி,

அனத்தபுரம்

(Via) விழுப்புரம்.